

Sygn. akt XI Co 616/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu Wydział XI Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Dasiewicz-Kowalczyk

Protokolant: Magdalena Truszkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2014 r we W.

sprawy z wniosku wierzyciela (...)EU J. A. & Z. (...) Spółka Jawna siedzibą we W.

przeciwko dłużniczce N. Ł.

na skutek skargi dłużniczki N. Ł. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. – postanowienie z dnia 12.03.2014 r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego, sygn. akt Km 250/14

postanawia:

I. zmienić postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. z dnia 12.03.2014 r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania w sprawie, sygn. akt Km 250/14 w punkcie 3, w ten sposób że kosztami postępowania egzekucyjnego obciążyć wierzyciela;

II. zasądzić od wierzyciela (...)EU J. A. & Z. (...) Spółka Jawna z siedzibą we W. na rzecz dłużniczki N. Ł. kwotę 177,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt XI Co 616/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12.03.2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. umorzył postępowanie egzekucyjne w zakresie wierzytelności dochodzonych przez wierzyciela (...)EU J. A.& Z. U. Sp.J. na podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14.08.2012 r., sygn. akt X GNc 612/12, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 04.07.2013 r. W punkcie II postanowienia Komornik nakazał zwrócenie tytułu wykonawczego wierzycielowi. W punkcie III postanowienia Komornik ustaliła koszty postępowania egzekucyjnego obciążające dłużnika:

- koszty należności osób powołanych do udziału w czynnościach 120 zł

- koszty zapytań 68,72 zł,

- doręczenie korespondencji 202,42 zł,

- opłata stosunkowa 5% 30 808,40 zł,

łącznie 31 199,54 zł.

W uzasadnieniu Komornik Sądowy wskazała, że wierzyciel wystąpił o egzekucję świadczenia pieniężnego w kwocie 1 283 671,49 zł, w tym koszty zastępstwa oraz poprzedniej egzekucji (3600 zł). Następnie wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego, wobec czego Komornik umorzyła postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. Z uwagi na niezaspokojenie roszczenia tytuł wykonawczy podlegał zwróceniu wierzycielowi na podstawie art. 816 § 1 k.p.c. Komornik wskazała nadto, że na dzień złożenia przez wierzyciela wniosku o umorzenie postępowania wartość świadczenia pozostałego do wyegzekwowania wynosiła 1 295 962,78 zł, zatem stosownie do treści art. 49 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29.08.1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5 % wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, nie niższą niż 1/10 i nie wyższą niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Na przedmiotowe postanowienie skargę złożyła dłużniczka N. Ł.. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości, zasądzenie od wierzyciela na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz wstrzymanie wykonalności zaskarżonego postanowienia do czasu rozpoznania skargi.

W przypadku nieuwzględnienia skargi dłużniczka na podstawie art. 49 ust 7 ustawy z dnia 29.08.1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji wniosła o obniżenie wysokości opłaty do kwoty 2000 zł, wstrzymanie wykonalności zaskarżonego postanowienia do czasu rozpoznania wniosku oraz przeprowadzenie dowodu z umowy przelewu wierzytelności zawartej pomiędzy wierzycielem a (...) sp. z o.o.

W uzasadnieniu skargi dłużniczka wskazała, że Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. postanowieniem z dnia 12.03.2014 r., sygn. akt Km 250/14, na wniosek wierzyciela umorzyła postępowanie na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. oraz opierając się na treści art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji ustaliła wysokość kosztów w kwocie 31.199,54 zł naliczonych od świadczeń pozostałych do wyegzekwowania. Dłużniczka podniosła, że wierzyciel (...)EU J. A. & Z. U. Sp. j. **złożył wniosek do komornika o umorzenie postępowania w dniu 27.02.2014 r. W tym dniu (...)EU J. A. & Z. U. Sp. j. nie był już wierzycielem, ponieważ umową z dnia 02.07.2011 r. wierzytelność będąca przedmiotem postępowania egzekucyjnego została zbyta na podstawie umowy przelewu wierzytelności na rzecz (...) Sp. z o.o.** W ocenie skarżącej skoro (...)EU J. A. & Z. U. Sp. j. nie była w dacie składania wniosku wierzycielem, a nadto nie była wierzycielem w dacie wydania nakazu zapłaty, to **umorzenie postępowania egzekucyjnego powinno nastąpić na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c.** albowiem prowadzenie egzekucji pozostawało z innych powodów w oczywistej sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego (a nie na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c.). W ocenie dłużniczki zgodnie z treścią art. 49 ust. 5 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji nie powinna zostać ustalona opłata w kwocie 31.199,54 zł od tej części świadczenia, która nie została wyegzekwowana, nadto ustalone w zaskarżonym postanowieniu koszty wobec niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego powinny obciążać wierzyciela na podstawie art. 49 ust. 4 w/w ustawy.

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu, sygn. akt XI Co 616/14, wstrzymał wykonanie postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. w sprawie sygn. Km 250/14 z dnia 12 marca 2014 r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu dokonania zaskarżonej czynności z dnia 29.04.2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. wniosła o oddalenie skargi jako bezzasadnej.

Komornik wskazała, że postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 250/14 prowadzone było zgodnie z wnioskami wierzyciela, na podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, wydanym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dniu 14.08.2012r., sygn. akt X GNc 612/12, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 04.07.2013 r. Komornik Sądowy wskazała ponadto, że wszczęła postępowanie i zawiadomiła o tym strony pismem z dnia 20.01.2014 r. Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji dłużniczka odebrała osobiście w dniu 07.02.2014 r. Komornik wskazała również, że zgodnie z treścią art. 804 k.p.c. organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. **Oznacza to, że zadaniem komornika**

jest wyłącznie prowadzenie postępowania w oparciu o tytuł wykonawczy oraz dane wskazane przez wierzyciela we wniosku egzekucyjnym. Komornik podała również, że pismem z dnia 20.01.2014 r. zawiadomiła dłużniczkę o wszczęciu postępowania egzekucyjnego oraz dokonała zajęcia wcześniej ustalonych rachunków bankowych dłużniczki. Jednocześnie w trybie art. 761 k.p.c. Komornik zwróciła się do właściwych organów i instytucji z zapytaniami w celu ustalenia majątku dłużniczki. W dniu 21.01.2014 r. Komornik dokonała zajęcia nieruchomości dłużniczki zgodnie z wnioskiem wierzyciela. Po ustaleniu wierzytelności Komornik pismami z dnia 24.01.2014 r. dokonała ich zajęcia, a w dniu 31.01.2014 r. dokonała zajęcia kolejnego rachunku bankowego dłużniczki. **W dniu 27.02.2014 r. wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego.** Komornik podniosła, że dłużniczka w momencie powzięcia informacji o wszczęciu postępowania egzekucyjnego mogła złożyć wniosek o umorzenie postępowania, podając za podstawę art. 825 pkt 3 k.p.c. Powołując się na poglądy doktryny Komornik wskazała nadto, że kwestia tożsamości podmiotu oznaczonego w tytule wykonawczym jako wierzyciel bądź dłużnik i podmiotu, który wnosi o wszczęcie postępowania egzekucyjnego bądź wobec którego postępowanie zostało już wszczęte winna być badana przez organ egzekucyjny rozpoznający wniosek dłużnika sprzeciwiającego się prowadzeniu egzekucji o umorzenie postępowania. **Komornik podkreśliła, że dłużniczka w toku egzekucji nie skorzystała z przysługujących jej narzędzi obrony własnych interesów i nie poinformowała komornika o cesji wierzytelności objętych tytułem wykonawczym,** w żaden sposób nie kontaktowała się z komornikiem, ani nie złożyła wniosku o umorzenie postępowania na zasadzie art. 825 pkt 3 k.p.c.

Komornik podała, że w dniu 27.02.2014 r. wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego. Komornik, na wniosek wierzyciela, postanowieniem z dnia 12.03.2014 r. umorzył postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. W przedmiotowym postanowieniu Komornik ustaliła także koszty postępowania egzekucyjnego i obciążyła nimi dłużnika na zasadzie art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Ponadto Komornik wniósł o oddalenie wniosku dłużniczki o obniżenie opłaty egzekucyjnej. Komornik wskazała, że wierzyciel skierował egzekucję do rachunków bankowych dłużniczki, wierzytelności, ruchomości, a nadto nieruchomości. Komornik w toku czynności dokonała zajęcia rachunków bankowych dłużniczki w (...) Bank S.A., (...) Bank S.A., Bank (...) S.A., (...) S.A., zajął także wierzytelność dłużniczki przysługujące od właściwego Urzędu Skarbowego oraz złożył zapytania do stosownych instytucji celem ustalenia rachunków bankowych dłużniczki. Komornik w czasie postępowania informowała wierzyciela o jego przebiegu oraz wykonywała jego wnioski, w tym – dokonała zajęcia nieruchomości dłużniczki. Komornik zaznaczyła, że wniosek skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na nakład pracy komornika. Wniosku takiego w ocenie Komornika nie uzasadnia również sytuacja majątkowa dłużniczki, która jest właścicielką kilku nieruchomości.

Pismem z dnia 8 maja 2014 r. wierzyciel (...)EU J. A. & Z. U. Sp.j. w odpowiedzi na skargę wskazała, że dokonała cesji wierzytelności umową z dnia 2 lutego 2011 r. Czynność ta stanowiła integralną część ugody zawartej pomiędzy N. Ł., a (...)EU J. A. & Z. U. Sp. j., w której dłużniczka zobowiązała się do spłaty zaległości. W celu ułatwienia przepływu kapitału do ugody dołączono w/w cesję. Wierzyciel wskazał, że dłużniczka nie wywiązała się z umowy w zakresie spłaty zaległości i ustanowienia zabezpieczeń, wobec czego doszło do zaopatrzenia nakazu w klauzulę wykonalności. Z uwagi na aktywizację dłużniczki doszło do zawarcia kolejnego porozumienia, jak sprecyzował wierzyciel na rozprawie w dniu 30 maja 2014 r., po wszczęciu postępowania egzekucyjnego pomiędzy nowym wierzycielem, a dłużniczką, w wyniku którego wierzyciel (...)EU J. A. & Z. U. Sp. j. zdecydował się na złożenie wniosku o umorzenie egzekucji. Wierzyciel wskazał ponadto, że w toku prowadzonego postępowania dłużniczka nie wnosiła o umorzenie egzekucji na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c. Wierzyciel podkreślił, że nie można przyjąć, że egzekucja została wszczęta niecelowo, co winno skutkować obciążeniem kosztami postępowania egzekucyjnego wierzyciela.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 779 k.p.c. dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Koszty ściąga się wraz z egzekwowanym roszczeniem. Koszt egzekucji ustala komornik, jeżeli przeprowadzenie egzekucji należy do niego. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie stronom oraz komornikowi.

Zgodnie natomiast z art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji W sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kodeksu postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednakże w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 1/20 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Stosownie zaś do ust. 4 art. 49 cytowanej powyżej ustawy - w przypadku niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, uiszcza wierzyciel. W celu ich pobrania komornik wydaje postanowienie, w którym wzywa wierzyciela do uiszczenia należności z tego tytułu w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie po uprawomocnieniu się podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopatrywania w klauzulę wykonalności.

W uzasadnieniu dokonania zaskarżonej czynności Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. jako podstawę umorzenia postępowania egzekucyjnego wskazała art. 825 pkt 1 k.p.c.

Dłużniczka N. Ł. w skardze na czynność komornika podniosła natomiast, że w dacie składania wniosku wszczęcie postępowanie egzekucyjne – (...) EU J. A. & Z. U. Sp. j. nie był wierzycielem, gdyż umową z dnia 02.07.2011 r. zbył na podstawie umowy przelewu wierzytelność na rzecz (...) Sp. z o.o. W ocenie dłużniczki w świetle powyższych ustaleń umorzenie postępowania egzekucyjnego powinno było nastąpić na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c. – gdyż prowadzenie egzekucji pozostawało z innych powodów w oczywistej sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego.

Zgodnie z art. 825 pkt 1 k.p.c. organ egzekucyjny umorzy postępowanie w całości lub części na wniosek jeżeli zażąda tego wierzyciel. Natomiast stosownie do treści art. 825 pkt 3 k.p.c. organ egzekucyjny umorzy postępowanie w całości lub części na wniosek jeżeli egzekucję skierowano przeciwko osobie, która według klauzuli wykonalności nie jest już dłużnikiem i która sprzeciwiła się prowadzeniu egzekucji, albo jeżeli prowadzenie egzekucji pozostaje z innych powodów w oczywistej sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego.

W doktrynie, w odniesieniu do przesłanki określonej w art. 825 pkt 3 k.p.c. in fine wskazuje się, że „oczywista sprzeczność prowadzonej egzekucji z tytułem wykonawczym może zachodzić, gdy skierowano egzekucję do przedmiotów, z których dłużnik nie odpowiada, np. do majątku osobistego małżonka dłużnika, przeciwko któremu wydano klauzulę wykonalności zgodnie z art. 787 k.p.c., czy też do majątku spadkobiercy, który ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe tylko ze spadku (art. 1030 k.c.) lub gdy prowadzona jest egzekucja do innego przedmiotu niż opisany w tytule wykonawczym albo gdy w tytule zobowiązano dłużnika do wykonania czynności zastępowalnej (art. 1049)” [por. „Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom IV. Artykuły 730-1088”, H. D. (red.), T. W. (red.), H. C., D. Z., T. Ż., (...) 2011].

W ocenie Sądu na gruncie przedmiotowej sprawy brak jest zatem podstaw do przyjęcia, jak twierdzi skarżąca, że w przedmiotowej sprawie postępowanie egzekucyjne powinno zostać umorzone na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c. W konsekwencji nie jest również uprawnione przyjęcie, że przy ustalaniu opłaty powinien znaleźć zastosowanie przepis art. 49 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. Przepis ten znajduje bowiem zastosowanie jedynie w wypadku, gdy do umorzenia postępowania egzekucyjnego dochodzi z przyczyn innych niż określone w jego ust. 2.

W ocenie Sądu Komornik ustalając koszty postępowania egzekucyjnego słusznie przyjął, iż opłata egzekucyjna winna zostać wyliczona na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. Stanowi on, że w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego

na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kodeksu postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5 % wartości świadczenia pozostającego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednakże w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 1/20 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Na gruncie przedmiotowej sprawy, w kontekście brzmienia art. 770 k.p.c. oraz art. 49 ust. 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, w ocenie Sądu koniecznym było dokonanie oceny, czy wszczęcie egzekucji było celowe.

Pojęcie celowości, zasadności egzekucji nie zostały ustawowo zdefiniowane. W świetle poglądów doktryny poprzez niecelowość na gruncie art. 770 k.p.c. rozumie się sytuację, kiedy dłużnik nie dał powodu do wszczęcia egzekucji za względu na dobrowolną realizację obowiązku świadczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym. W zakresie uprawnień komornika co do badania kwestii celowości wszczęcia egzekucji przywołać należy postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 3 lutego 2009 r., sygn. akt II Cz 44/10. Sąd w pełni podziela wyrażony w nim pogląd, zgodnie z którym, w świetle uregulowania zawartego w art. 49 ust. 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji komornik jest uprawniony do dokonywania oceny celowości wszczęcia egzekucji przez wierzyciela i obciążenie go opłatą stosunkową w wypadku negatywnego wyniku przeprowadzonej oceny.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że w dacie złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji, tj. 20.01.2014 r. (...)EU J. A. & Z. U. Sp. j. nie mogła być uznana za wierzyciela. Jak wynika bowiem z dowodów przedłożonych przez dłużniczkę, tj. ugody zawartej w dniu 27 lutego 2014 r. we W. pomiędzy J. A. (2), Z. U. (2), K. W. oraz N. Ł., wierzytelność objęta tytułem wykonawczym – nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14.08.2012 r., sygn. akt X GNc 612/12, w dniu 02.07.2011 roku (a zatem jeszcze przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, a co więcej przed wydaniem tytułu wykonawczego stanowiącego podstawę dla jego wszczęcia) została zbyta przez (...)EU Sp. j. J. A. & Z. U. z siedzibą we W. na rzecz (...) SP. z o.o. z siedzibą we W. na skutek umowy cesji wierzytelności (k.6-7). Fakt zawarcia umowy cesji wierzytelności pomiędzy (...)EU. J. A. & Z. (...) Spółka Jawna, a (...) Sp. z o.o. potwierdził również wierzyciel (...)EU. J. A. & Z. (...) Spółka Jawna (pismo z dnia 8 maja 2014 r. - k. 26). ***W świetle powyższych ustaleń w sposób jednoznaczny wynika, że zarówno w dacie złożenia przez (...)EU. J. A. & Z. U. Sp. j. wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego podmiot ten nie był już wierzycielem, zatem nie był on uprawniony do złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji. W ocenie Sądu okoliczność ta przemawia za uznaniem, że prowadzenie egzekucji z wniosku (...)EU. J. A. & Z. U., Sp. j. nie było celowe. Nie można przyjąć za zasadne, by dłużnik był zobowiązany do uiszczenia kosztów egzekucji w wypadku prowadzenia jej na skutek złożenia wniosku przez podmiot, który nie jest wierzycielem.*** Okoliczności wskazane w piśmie z dnia 8 maja 2014 r., tj. wskazanie, że dokonanie cesji wierzytelności miało na celu ułatwienie przepływu kapitału pomiędzy w/w podmiotami pozostaje bez znaczenia dla oceny celowości prowadzenia egzekucji w sprawie Km 250/14. (...)EU J. A. & Z. U. Sp. j. jest podmiotem odrębnym od (...) Sp. z o.o. i nie mogła korzystać z uprawnień przysługujących wierzycielowi w sytuacji, gdy zbyła przysługującą jej wierzytelność. Nie można również obciążać dłużnika skutkami wszczęcia egzekucji przez podmiot nieuprawniony, na co wskazała Komornik, podnosząc, iż dłużniczka powinna w takiej sytuacji złożyć wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art.825 pkt 3 kpc, a skoro tego nie uczyniła to zasadne było obciążenie dłużniczki kosztami postępowania egzekucyjnego. Wskazać bowiem należy, iż pomiędzy doręczeniem dłużnicze zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego, co miało miejsce 7 lutego 2014 r., a złożeniem przez (...)EU J. A. & Z. U. Sp. j. wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, co miało miejsce w dniu 27 lutego 2014 r. upłynęło 20 dni i trudno skutkami prowadzenia przez ten okres egzekucji obciążać dłużniczkę, skoro co do zasady nie powinna się była w ogóle toczyć z wniosku w/w wierzyciela.

Z powyższych względów Sąd na podstawie art. 767 § 1 k.p.c. zmienił postanowienie Komornika z dnia 12.03.2014 r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania w sprawie, sygn. akt Km 250/14 i obciążył nimi wierzyciela.

Orzeczenie w przedmiocie zwrotu kosztów postępowania na skutek skargi dłużnika uzasadnione jest treścią art. 98 § 1 k.p.c., który należy odpowiednio stosować w postępowaniu egzekucyjnym na mocy art. 13 § 2 k.p.c. Skarga dłużniczki N. Ł. została w całości uwzględniona, a więc skarżącej należał się od wierzyciela zwrot kosztów postępowania skargowego, na które złożyły się kwoty: 100 zł opłaty od skargi zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 1 u.k.s.c., 60 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r., Nr 461 j.t.) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w sprawie.